

Nacrt

PRIJEDLOG ZAKONA O PRIZNAVANJU
INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

Zagreb, studeni 2008.

PRIJEDLOG ZAKONA O PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: Zakon) sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI NJEGOVI DONOŠENJEM

Ocjena stanja

Slijedom stupanja na snagu Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i screening sastanaka za poglavlje 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, održanih u studenom i prosincu 2005. godine, utvrđeno je da Republika Hrvatska nema adekvatan pravni okvir niti administrativnu strukturu za priznavanje stručnih kvalifikacija u svrhu pristupanja tržištu rada za regulirane profesije te da će biti potrebno poduzeti određene mjere i radnje koje će omogućiti pripremu administrativne strukture koja će provoditi odredbe zakonodavstva Republike Hrvatske o međusobnom priznavanju stručnih kvalifikacija.

Stoga je bilo potrebno pristupiti izradi Zakona o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija kojim će se regulirati pitanje priznavanja stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj te u svrhu poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

Navedenom Direktivom ugrađena su rješenja iz Ugovora o osnivanju Europske zajednice o ukidanju prepreka slobodnome kretanju osoba i usluga između država članica što za državljane država članica uključuje posebice pravo na obavljanje određene regulirane profesije u svojstvu osobe zaposlene kod određenog poslodavca ili osobe koja obavlja samostalnu djelatnost u državi članici različitoj od one u kojoj su stekle svoje stručne kvalifikacije.

Direktivom 2005/36/EZ jamči se osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica pristup istoj profesiji i ista prava prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici kao i državljanima te države članice. Cilj je Direktive poboljšanje pravila važećih sustava priznavanja kvalifikacija u svjetlu iskustava te istovremeno održanje načela i jamstva slobode poslovnog nastana koja su ugrađena u te sustave.

Direktiva se primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati uređenu profesiju u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu osobe zaposlene kod određenog poslodavca ili osobe koja obavlja samostalnu djelatnost. Pri tome se pod reguliranom profesijom podrazumijeva profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom.

Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin nositelju kvalifikacije omogućava pristup reguliranoj profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod uvjetima koji vrijede za njezine državljane.

Pitanja koja se uređuju ovim Zakonom

Ovim Zakonom uređuje se priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija radi obavljanja reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija. Zakonom se ne uređuje postupak priznavanja stručnih kvalifikacija za liječnike, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, stomatologe, veterinare, farmaceute te arhitekta budući da iste sukladno Direktivi 2005/36/EZ ne podliježu općem postupku priznavanja, već za njih vrijedi načelo automatskog priznavanja. Za navedene profesije nadležna tijela dužna su regulirati uvjete i način provjere ispunjavanja uvjeta za obavljanje profesija zakonom ili podzakonskim aktom, odnosno općim aktima koje donose na temelju zakonskog ovlaštenja. Međutim, ukoliko osoba koja želi obavljati jednu od navedenih profesija ne ispunjava uvjete za automatsko priznavanje, na istu se primjenjuje postupak propisan ovim Zakonom. Također, odredbe ovog Zakona neće se primjenjivati na pomorce čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija reguliran posebnim propisima. Naime, priznavanje stručnih kvalifikacija za pomorce regulirano je Direktivom 2001/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. godine o minimalnoj razini izobrazbe pomoraca i Direktivom 2005/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o uzajamnom priznavanju svjedodžbi pomoraca koje su izdale države članice i kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva 2001/25/EZ te se stoga isti izuzimaju od primjene Direktive 2005/36/EZ.

Nadalje, potrebno je naglasiti da ovaj Zakon neće sadržavati materijalno-pravne odredbe (neće regulirati uvjete koje osoba mora ispunjavati, a da bi joj se priznala određena stručna kvalifikacija). Naime, u Republici Hrvatskoj za regulirane profesije nadležna su različita tijela i iste su regulirane nizom posebnih propisa. Dakle, uvjeti za priznavanje/obavljanje određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, a samim time i 7 profesija iz Direktive 2005/36/EZ za koje vrijedi načelo automatskog priznavanja, bit će potrebno urediti posebnim, materijalnim zakonima (u nadležnosti pojedinih ministarstava) ili općim aktima strukovnih organizacija, odnosno drugih nadležnih tijela na temelju zakonskog ovlaštenja (primjerice, neke strukovne organizacije su na temelju posebnog zakona ovlaštene propisivati uvjete za određenu profesiju svojim općim aktima), sukladno Direktivi i ovom Zakonu.

Ovaj Zakon primjenjivat će se isključivo na osobe koje u Republici Hrvatskoj žele obavljati reguliranu profesiju, dok će se na osobe koje žele obavljati određenu nereguliranu profesiju i dalje primjenjivati Zakon o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 158/03 i 138/06).

Posljedice koje će proisteci donošenjem ovoga Zakona

Danas se u Republici Hrvatskoj za stručno priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija (u svrhu zapošljavanja) primjenjuje Zakon o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija. Međutim, navedenim Zakonom samo se formalno potvrđuje vrijednost inozemne obrazovne kvalifikacije koju je izdalo nadležno tijelo u svrhu pristupa zapošljavanju, a sama inozemna obrazovna kvalifikacija podrazumijeva formalni naziv za određenu razinu odnosno stupanj stečenih znanja, vještina i kompetencija koji se dokazuje inozemnom školskom svjedodžbom, diplomom i drugom javnom ispravom koje izdaje

nadležna ustanova.

Dakle, bit priznavanja po navedenom Zakonu je isključivo priznavanje dokaza o završetku formalnog obrazovanja, dok se profesionalna osposobljenost (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo) u sklopu postupka ne razmatra. Nakon što se kandidatu prizna određena obrazovna kvalifikacija prema navedenom Zakonu isti mora dodatno, ako je riječ o reguliranoj profesiji, od nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije ishoditi i odobrenje za samostalno obavljanje regulirane profesije. U tom smislu Prijedlog ovog zakona predstavlja novinu u Republici Hrvatskoj budući da će se sukladno istom, a u svrhu priznavanja stručne kvalifikacije radi obavljanja određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, u postupku priznavanja razmatrati u jednom objedinjenom postupku i dokazi o završetku formalnog obrazovanja i profesionalna osposobljenost kandidata (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo), a ako se ocijeni da kandidat ispunjava propisane uvjete, istom će se priznati stručna kvalifikacija radi obavljanja određene profesije u Republici Hrvatskoj i time omogućiti pristup i obavljanje određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Nacionalni ENIC/NARIC ured djeluje u okviru Agencije za znanost i visoko obrazovanje i između ostalog obavlja poslove vezano za stručno priznavanje visokoškolskih kvalifikacija, a sredstva su osigurana u Državnom proračunu za 2008. godinu (Razdjel 080-Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, Glava 08070-Agencija za znanost i visoko obrazovanje).

Za uspostavu potrebne baze podataka osigurana su sredstva putem predpristupnog projekta Nizozemske vlade MATRA MPAP pod nazivom "Osnaživanje uloge Nacionalnog ENIC/NARIC ureda" koji se provodio u razdoblju od 2006. godine do 2008. godine.

Za 2009. i 2010. godinu nije potrebno osigurati dodatna sredstva iz Državnog proračuna.

Do trenutka pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo EU, bit će potrebno osigurati dodatna sredstva u Glavi 08070-Agenciji za znanost i visoko obrazovanje, a za izdavanje vodiča o općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj i to u iznosu od 70.000,00 kn.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

PRIJEDLOG ZAKONA O PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuje se sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj, te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(2) Na postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: postupak) primjenjuje se propis koji uređuje opći upravni postupak, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članak 2.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se na državljane, odnosno državljanke država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru (u daljnjem tekstu: država ugovornica EEP-a), koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, a koji u Republici Hrvatskoj, kao osobe zaposlene kod određenog poslodavca ili osobe koje obavljaju samostalnu djelatnost, žele obavljati određenu reguliranu profesiju (u daljnjem tekstu: kandidat).

(2) Ovaj Zakon primjenjuje se i na državljane, odnosno državljanke trećih država, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a.

(3) Odredbe ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju se i na priznavanje stručnih kvalifikacija državljanima, odnosno državljkama država ugovornica EEP-a i trećih država, koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države ugovornice EEP-a.

(4) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na pomorce čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija reguliran posebnim propisima.

Članak 3.

U ovom Zakonu u uporabi su pojmovi sa sljedećim značenjem:

- *državljanin odnosno državljanka treće države* je svaka osoba koja nije državljanin države ugovornice EEP-a (obuhvaća sve države članice Europske unije te Norvešku, Lihtenštajn i Island).

- *regulirana profesija* – profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom.

- *profesionalni naziv* je naziv koji označava stečeno zvanje i koji se koristi sukladno posebnim propisima iz članka 14. stavka 2., 3. i 4. ovoga Zakona, kojima se uređuje pojedina regulirana profesija, a različit je od stručnog i akademskog naziva i akademskog stupnja koji se stječu završetkom formalnog obrazovanja sukladno propisima iz područja visokog obrazovanja.

- *stručna kvalifikacija* – obuhvaća formalno obrazovanje i profesionalnu osposobljenost (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo stečeno pri obavljanju regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a), na temelju čega je kandidat stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a.

- *stručno usavršavanje i osposobljavanje* – svako usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja koje je izričito usmjereno na obavljanje određene regulirane profesije, a koja obuhvaća jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.

- *stručno iskustvo* – stvarno obavljanje regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a utemeljeno na zakonu.

- *dokaz o formalnoj osposobljenosti* – diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a, a kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje koje je stečeno u državi ugovornici EEP-a; obuhvaća i diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo treće države nositelju takvih isprava koji ima tri godine stručnog iskustva na području države ugovornice EEP-a, a koje su potvrđene od strane te države ugovornice EEP-a i daju pravo njihovom nositelju da obavlja određenu profesiju unutar granica države ugovornice EEP-a prema njenim važećim propisima.

- *razdoblje prilagodbe* – obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj pod nadzorom osposobljenog stručnjaka, koje može biti popraćeno dodatnim obrazovanjem ili stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem te podliježe ocjenjivanju. Osposobljenim stručnjakom smatra se osoba koja je kvalificirani predstavnik struke s odgovarajućim stručnim iskustvom. Detaljna pravila kojima se uređuje razdoblje prilagodbe i njegovo ocjenjivanje utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a.

- *provjera osposobljenosti* – provjera stručnog znanja kandidata koju provode nadležna tijela Republike Hrvatske radi ocjene osposobljenosti kandidata za obavljanje regulirane profesije, uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a.

- *osoba koja obavlja samostalnu djelatnost* – osoba koja radi izvan odnosa subordinacije i sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha te koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena.

- *nadležno tijelo* – je tijelo nadležno za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, izdavanje rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, davanje informacija o postupku i uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, te za poduzimanje ostalih radnji sukladno ovom Zakonu, a to su: nadležne strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije koje su posebnim

propisima ovlaštene za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: ovlaštena tijela), odnosno ministarstva u čijem su djelokrugu određene regulirane profesije (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo).

II. PRIZNAVANJE INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA U SVRHU PRUŽANJA USLUGA NA PRIVREMENOJ I POVREMENOJ OSNOVI

Članak 4.

(1) Fizička osoba koja u Republici Hrvatskoj želi pružati usluge na privremenoj ili povremenoj osnovi obavljanjem određene regulirane profesije, bilo kao osoba zaposlena kod određenog poslodavca ili osoba koja obavlja samostalnu djelatnost (u daljnjem tekstu: kandidat) može pružati takve usluge obavljanjem regulirane profesije, ako to nije u suprotnosti s propisima Republike Hrvatske te ako:

- a) je stekla stručnu kvalifikaciju u državi ugovornici EEP-a ili u trećoj državi,
- b) je poslovno nastanjena u državi ugovornici EEP-a prema propisima za bavljenje istom reguliranom profesijom u toj državi, te
- c) je u državi poslovnog nastana obavljala istu reguliranu profesiju najmanje dvije godine tijekom zadnjih deset godina koje je prethodilo pružanju usluga, u slučaju da niti ta profesija niti usavršavanje niti osposobljavanje za tu profesiju nisu regulirani u državi poslovnog nastana.

(2) Sukladno odredbama ove glave Zakona, nadležno tijelo ne smije niti iz jednog razloga vezanog uz stručne kvalifikacije ograničavati kandidata iz stavka 1. ovog članka u pružanju usluga u Republici Hrvatskoj:

- a) ako je kandidat poslovno nastanjen u državi ugovornici EEP-a u svrhu obavljanja određene profesije prema propisima za bavljenje istom profesijom u toj državi (u daljnjem tekstu: država članica poslovnog nastana),
- b) ako se kandidat u državi članici poslovnog nastana bavio određenom profesijom najmanje dvije godine tijekom zadnjih deset godina, u slučaju da ta profesija u državi članici poslovnog nastana nije regulirana.

(3) Nadležno tijelo, u postupku razmatranja prijave kandidata iz stavka 1. ovog članka za privremeno ili povremeno pružanje usluga u Republici Hrvatskoj ocjenjuje i prirodu pružanja usluga za svaki slučaj posebno, posebice vodeći računa o njezinu trajanju, učestalosti, pravilnosti i kontinuitetu.

(4) Kandidat iz stavka 1. ovog članka podliježe posebnim propisima iz djelokruga nadležnih tijela koji su izravno povezani sa stručnim kvalifikacijama, primjerice s definicijom regulirane profesije, uporabom profesionalnog naziva i s grubom profesionalnom nepažnjom koji su izravno i posebno povezani sa zaštitom potrošača i sigurnošću te s disciplinskim odredbama koje su na snazi u Republici Hrvatskoj za stručnjake koji se bave istom profesijom u Republici Hrvatskoj.

Članak 5.

(1) Kandidata iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona, nadležno tijelo oslobodit će uvjeta koje moraju ispunjavati osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, i to:

- odobrenja strukovne organizacije, registracije kod strukovne organizacije, odnosno članstva u njima,
- registracije pri državnom tijelu nadležnom za socijalno osiguranje u svrhu podmirivanja dugovanja osiguratelju vezano uz aktivnosti poduzete u korist osiguranih osoba.

(2) Strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju, pod uvjetom da registracija ili članstvo u njima ni na koji način ne odgađaju ili čine težim pružanje usluga te nemaju za posljedicu nikakve dodatne troškove za kandidata.

(3) U svrhu podmirivanja dugovanja osiguratelju vezano uz aktivnosti poduzete u korist osiguranih osoba, kandidat šalje obavijest unaprijed ili, u slučaju žurnosti, naknadno tijelu iz stavka 1. alineje 2. ovog članka.

Članak 6.

(1) Kandidat koji po prvi puta želi pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj dužan je o tome izvijestiti nadležno tijelo izjavom u pisanom obliku.

(2) Izjava iz stavka 1. ovoga članka:

- a) podnosi se prije početka pružanja usluga u Republici Hrvatskoj i prilikom svake bitne promjene okolnosti nakon početka pružanja usluga u Republici Hrvatskoj,
- b) uključuje osobne podatke i podatke o pojedinostima svakoga osiguranja ili bilo kojeg drugog sredstva osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost,
- c) produžuje se na godinu dana za svaku godinu u kojoj kandidat namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u Republici Hrvatskoj.

(3) Prilikom prvog pružanja usluga ili prilikom svakog produljenja izjave iz stavka 2. ovoga članka, odnosno ako je došlo do bitnih promjena okolnosti, nadležno tijelo zahtijevat će od kandidata da uz izjavu priloži sljedeće dokumente:

- dokaz o državljanstvu kandidata,
- potvrdu kojom se potvrđuje da je kandidat poslovno nastanjen u državi članici poslovnog nastana za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu bavljenja profesijom,
- dokaz o stručnim kvalifikacijama,
- za slučajeve iz članka 4. stavka 2. podstavka b. ovoga Zakona, bilo koji dokaz da je kandidat obavljao profesiju o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom desetogodišnjeg razdoblja,
- dokaz o nekažnjavanju, za profesije koje imaju posljedice za sigurnost primatelja usluga, kad to Republika Hrvatska traži za svoje državljane.

Članak 7.

(1) Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom koji postoji u propisima države članice poslovnog nastana, ako takav naziv postoji u toj državi članici za profesiju o kojoj je riječ.

(2) Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika u državi članici poslovnog nastana na način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom koji postoji u propisima Republike Hrvatske.

(3) U slučaju da u državi članici poslovnog nastana ne postoji profesionalni naziv, kandidat je dužan navesti naziv koji je stekao nakon završetka formalnog obrazovanja na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države ugovornice EEP.

Članak 8.

(1) U slučaju profesija koje imaju posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, a ne radi se o profesijama iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona, nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije kandidata prije prvog pružanja usluga.

(2) Prethodna provjera iz stavka 1. ovog članka moguća je samo kad je svrha provjere opravdana i u onoj mjeri u kojoj osigurava da ne dođe do ozbiljnog narušavanja zdravlja ili sigurnosti primatelja usluga zbog neodgovarajućih stručnih kvalifikacija kandidata i kada ta provjera ne prekoračuje svrhu pružanja usluga.

(3) Nadležno tijelo će u roku od mjesec dana od primitka izjave i dokumenata iz članka 6. ovoga Zakona donijeti rješenje i obavijestiti kandidata o ishodu provjere.

(4) Iznimno, ako postoje poteškoće zbog kojih nije moguće donijeti rješenje i kandidata obavijestiti o ishodu provjere u roku iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo je tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti kandidata da će odgoditi donošenje rješenja te zatražiti dodatne informacije ili dopunu dokumentacije od kandidata uz navođenje razloga odgode i vremenskog roka u kojem će donijeti rješenje.

(5) U slučaju odgode iz stavka 4. ovoga članka nadležno tijelo donosi rješenje u roku od dva mjeseca od primitka nadopunjene dokumentacije.

(6) U slučaju profesija koje imaju posljedice za javno zdravlje i sigurnost nadležno tijelo koje, u postupku provjere iz stavka 1. ovoga članka, utvrdi da postoji značajna razlika između kandidatovih stručnih kvalifikacija koje su preduvjet za pristup i obavljanje profesije u Republici Hrvatskoj i da je ta značajna razlika takva da je štetna za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, dužno je omogućiti kandidatu da pokaže da je stekao znanje i kompetencije koje nedostaju.

(7) Nadležno tijelo koje kandidatu pruži mogućnost iz stavka 6. ovoga članka, dužno je pružiti tu mogućnost u roku od mjesec dana od donošenja rješenja iz stavka 3. i 5. ovoga članka.

(8) U slučaju da nadležno tijelo ne postupi sukladno rokovima iz stavaka 3., 5. i 7. ovoga članka kandidat može pružati uslugu u Republici Hrvatskoj.

(9) Protiv rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(10) U slučaju kad nadležno tijelo prizna stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije koja ima posljedice za javno zdravlje i sigurnost, kandidat pruža uslugu pod profesionalnim nazivom u Republici Hrvatskoj.

Članak 9.

Kandidat gubi mogućnost pružanja usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, sukladno ovoj glavi Zakona, te nema pravo ostati privremeno registriran ako:

- a) uspostavi poslovni nastan za obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, ili
- b) ako mu je sukladno odluci nadležnog tijela u državi članici poslovnog nastana ukinuto pravo poslovnog nastana u toj državi ili mu je makar privremeno zabranjeno obavljanje te profesije u toj državi.

Članak 10.

U slučaju kad se usluga u Republici Hrvatskoj pruža pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, odnosno pod formalnim kvalifikacijama kandidata, nadležno tijelo može zatražiti da kandidat primatelju usluga podastre bilo koji ili sve sljedeće podatke:

- a) ako je kandidat registriran u sudskom registru ili drugom javnom registru, naziv registra u kojem je registriran, njegov registracijski broj ili istovrijedna sredstva identifikacije sadržana u tom registru,
- b) ako djelatnost podliježe odobrenju u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela,
- c) naziv bilo koje strukovne organizacije, drugog nadležnog tijela ili organizacije kod koje je kandidat registriran,
- d) profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalne kvalifikacije kandidata i državu ugovornicu EEP-a u kojoj ih je stekao,
- e) ukoliko kandidat obavlja djelatnost koja podliježe porezu na dodanu vrijednost (PDV), identifikacijski broj sukladno posebnom propisu,
- f) pojedinosti o svakom osiguranju ili kojim drugim sredstvima osobne ili kolektivne zaštite koja se odnose na profesionalnu odgovornost.

III. PRIZNAVANJE INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA U SVRHU OSTVARIVANJA PRAVA NA POSLOVNI NASTAN

Članak 11.

U svrhu priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, sukladno uvjetima iz članka 13. ovoga Zakona, inozemne stručne kvalifikacije dijele se na sljedeće razine:

- a) potvrda kompetencije koju izdaje nadležno tijelo države ugovornice EEP-a na temelju ili:
 1. tečaja osposobljavanja koji ne čini sastavni dio svjedodžbe ili diplome u smislu podstavka (b), (c), (d) i (e) ovog stavka, ili na temelju posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja, ili na temelju bavljenja profesijom na puno radno vrijeme u drugoj državi ugovornici EEP-a tri godine zaredom ili u istom trajanju na pola radnog vremena u proteklih 10 godina, ili

2. općeg osnovnog ili srednjeg obrazovanja, potvrđujući da je nositelj stekao opća znanja;
- b) svjedodžba koja potvrđuje uspješan završetak srednjeg obrazovanja:
1. općeg sadržaja, dopunjenog planom i programom stručnog osposobljavanja različitog od onog iz podstavka (c) i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja je obavezna uz taj program, ili
 2. tehničkog ili stručnog sadržaja, kada je potrebno dopunjenog planom i programom stručnog osposobljavanja kako je utvrđeno pod 1., i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja je obavezna uz taj program;
- c) diploma koja potvrđuje uspješan završetak:
1. programa osposobljavanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, različitog od onog iz podstavka (d) i (e), u trajanju od najmanje jedne godine ili u odgovarajućem trajanju povremeno, a za koji je jedan od uvjeta upisa, kao opće pravilo, uspješno završen program srednjeg obrazovanja koji omogućuje upis programa visokog obrazovanja ili završen istovjetan program srednjeg obrazovanja, kao i profesionalno osposobljavanje koje može biti uvjet uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, ili
 2. u slučaju reguliranih profesija s posebno strukturiranim osposobljavanjem, istovjetno razini osposobljenosti pod 1., koje pruža usporedive stručne standarde i koje polaznika priprema za usporedivu razinu odgovornosti i funkcija;
- d) diploma koja potvrđuje uspješan završetak obrazovanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, u trajanju od najmanje tri i najviše četiri godine, ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na visokom učilištu (sveučilištu, veleučilištu, visokoj školi) ili nekoj drugoj ustanovi jednake razine i, kada je primjenjivo, uspješan završetak stručnog osposobljavanja koje je obvezno uz takvo obrazovanje;
- e) diploma koja potvrđuje uspješan završetak obrazovanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, u trajanju od najmanje četiri godine, ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno na visokom učilištu (sveučilištu, veleučilištu, visokoj školi) ili nekoj drugoj ustanovi jednake razine i, kada je primjenjivo, uspješan završetak stručnog osposobljavanja koje je obvezno uz takvo obrazovanje.

Članak 12.

(1) Sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije iz članka 11. ovoga Zakona postupat će se kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti ako je takav dokaz:

- a) izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a,
- b) onaj kojim se potvrđuje formalna osposobljenost kandidata na području EEP-a,
- c) ta država ugovornica EEP-a priznala kao istovjetnu razinu
- d) onaj kojim se dodjeljuju ista prava pristupa profesiji ili bavljenju profesijom ili je priprema za bavljenje određenom profesijom.

(2) Sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije iz članka 11. ovoga Zakona postupat će se kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti na način kako je određeno u stavku 1. ovoga članka u slučaju da stručna kvalifikacija ne ispunjava uvjete sadržane u

propisima koji su na snazi u državi članici podrijetla vezano uz bavljenje i mogućnost bavljenja profesijom, ali jamči nositelju prava stečena temeljem tih propisa.

(3) Stavak 2. ovoga članka primjenjuje se, osobito, u slučaju kada država članica podrijetla povisi razinu potrebnu za pristup profesiji i bavljenje tom profesijom te ako se kandidat koristi stečenim pravima nakon završetka osposobljavanja koje ne udovoljava uvjetima nove razine, temeljem propisa koji su na snazi u državi članici podrijetla.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo će priznati prethodno osposobljavanje kao da odgovara razini novog osposobljavanja.

Članak 13.

(1) Ako je pristup reguliranoj profesiji ili bavljenje tom profesijom u Republici Hrvatskoj uvjetovano određenim stručnim kvalifikacijama nadležno tijelo dužno je dopustiti pristup toj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske i to kandidatu koji:

- a) je stekao stručnu kvalifikaciju u državi ugovornici EEP-a i posjeduje potvrdu o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji traži država ugovornica EEP-a za obavljanje regulirane profesije, ili
- b) je obavljao tu profesiju u punom radnom vremenu najmanje dvije godine u zadnjih deset godina u državi ugovornici EEP-a u kojoj ta profesija nije regulirana, pod uvjetom da kandidat posjeduje jednu ili više potvrda o kompetencijama ili dokaza o formalnoj osposobljenosti.

(2) Nadležno tijelo dužno je dopustiti pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske i to kandidatu koji:

- a) je stekao stručnu kvalifikaciju u trećoj državi, te
- b) ima tri godine stručnog iskustva u određenoj profesiji na području države ugovornice EEP-a, a koja država ugovornica EEP-a je priznala formalnu osposobljenost stečenu u trećoj državi time što je dopustila kandidatu da obavlja tu profesiju unutar njenih granica i prema važećim propisima i ako je potvrđena od strane te države.

(3) Potvrde o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- a) moraju ih izdati nadležna tijela države ugovornice EEP-a,
- b) moraju potvrđivati minimalno onu razinu stručne kvalifikacije koja neposredno prethodi razini kvalifikacije koja se zahtijeva u Republici Hrvatskoj i
- c) u slučajevima iz stavka 1. podstavka b) ovoga članka, moraju potvrđivati da je kandidat bio osposobljen za bavljenje određenom profesijom.

(4) Nadležno tijelo ne smije zahtijevati dvogodišnje stručno iskustvo iz stavka 2. podstavka b) ovoga članka ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koji kandidat posjeduje potvrđuje profesionalnu osposobljenost i ako je potvrđena profesionalna osposobljenost na razini stručnih kvalifikacija iz članka 11. podstavaka b), c), d) ili e) ovoga Zakona.

(5) Iznimno, nadležno tijelo je dužno odobriti obavljanje i mogućnost obavljanja regulirane profesije u slučajevima kada je mogućnost obavljanja te profesije u Republici Hrvatskoj

uvjetovana kvalifikacijom koja potvrđuje uspješan završetak visokog obrazovanja (na sveučilištu, veleučilištu ili visokoj školi) u trajanju od četiri godine, u slučaju da kandidat posjeduje kvalifikaciju iz članka 11. podstavka c) ovoga Zakona.

Članak 14.

(1) Postupak sukladno ovom Zakonu provode nadležna tijela na temelju posebnih propisa.

(2) Uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija za obavljanje određene regulirane profesije u svrhu poslovnog nastana, kao i uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija za slobodno pružanje usluga na privremenoj ili povremenoj osnovi, propisuju se posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(3) Dodatni uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija te način ispunjavanja tih uvjeta za državljane, odnosno državljanke iz članka 2. stavka 3. ovoga Zakona, mogu se regulirati posebnim zakonom ili podzakonskim aktom iz djelokruga nadležnih ministarstava iz članka 3. podstavka 11. ovoga Zakona, odnosno općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(4) Regulirane profesije kod kojih je za priznavanje određene stručne kvalifikacije dovoljno stručno iskustvo koje pokazuje opće, poslovno ili stručno znanje i sposobnosti propisuju se posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(5) U slučaju reguliranih profesija iz stavka 4. ovoga članka, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje djelatnošću u drugoj državi ugovornici EEP-a kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti za obavljanje takve profesije.

(6) U okviru provođenja postupka iz stavka 1. ovoga članka, nadležna tijela:

- zaprimaju zahtjeve za priznavanje stručnih kvalifikacija, vode postupak i izdaju rješenja,
- utvrđuju osobu zaduženu za popunjavanje baze podataka iz članka 26. ovoga Zakona podacima iz svog djelokruga,
- obavještavaju zainteresirane osobe o uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija,
- dostavljaju jednom godišnje Agenciji za znanost i visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija) i osobi iz članka 24. ovoga Zakona izvješće o provedbi ovoga Zakona te statistički prikaz donesenih rješenja,
- obavljaju i druge zadaće utvrđene posebnim propisima.

Članak 15.

(1) Postupak se pokreće zahtjevom kandidata kojeg isti podnosi nadležnom tijelu (u daljnjem tekstu: zahtjev).

(2) Nadležno tijelo, u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, o tome pisanim putem obavještava kandidata kojega, u slučaju primitka nepotpune dokumentacije, poziva da istu u roku od 30 dana dopuni. Ukoliko podnositelj zahtjeva tome pozivu ne udovolji, nadležno tijelo će zahtjev odbaciti kao nepotpun.

(3) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati:

- dokaz o državljanstvu kandidata,
- dokaz o ispunjavanju uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (potvrda o kompetencijama, dokaz o formalnoj osposobljenosti te stručnom iskustvu gdje je to primjereno), te
- druge dokaze sukladno posebnim propisima.

(4) U slučaju opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države ugovornice EEP-a potvrdu o autentičnosti dokaza iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka, izdanih u drugoj državi ugovornici EEP-a.

(5) U slučaju opravdane sumnje, kada je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdalo nadležno tijelo jedne države ugovornice EEP-a, a uključuje stručno usavršavanje i osposobljavanje primljeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na teritoriju druge države ugovornice EEP-a, nadležno tijelo ima pravo od nadležnog tijela države ugovornice EEP-a, koja je izdala dokaz, potvrditi njegovo porijeklo na način da utvrdi:

- a) je li program stručnog usavršavanja i osposobljavanja u nadležnoj organizaciji koja je izvela stručno usavršavanje i osposobljavanje formalno potvrdilo ovlašteno tijelo organizirano u državi ugovornici EEP-a koja je izdala dokaz,
- b) je li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednak onome koji bi bio izdan da je obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u cijelosti izvedeno u državi ugovornici EEP-a koja je izdala dokaz,
- c) daje li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednaka profesionalna prava na teritoriju države ugovornice EEP-a koja je izdala dokaz.

(6) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i dokazi iz stavka 3. alineje 2. ovoga članka podnose se u ovjerenom preslici i ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik. Ostali dokazi iz stavka 3. ovoga članka podnose se u običnoj preslici i neovjerenom prijevodu.

Članak 16.

(1) Nadležno tijelo dužno je donijeti rješenje o zahtjevu i dostaviti ga kandidatu najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana zaprimanja potpunog zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produljiti najviše za 1 mjesec, ako je to predviđeno posebnim propisima koji uređuju uvjete za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.

(3) U slučaju da postupak provodi nadležno ministarstvo, isto je dužno u postupku priznavanja zatražiti mišljenje nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije, koje su dužne svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja takvog zahtjeva. U suprotnom nadležno ministarstvo može izdati rješenje bez takvog mišljenja.

(4) Za izdavanje mišljenja iz stavka 3. ovoga članka nadležna strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija ne može tražiti plaćanje pristojbe ili naknadu drugih troškova.

(5) Mišljenje nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije iz stavka 3. ovoga članka za nadležno ministarstvo nije obvezujuće.

Članak 17.

(1) Nadležno tijelo uspoređuje dokumentaciju o stručnim kvalifikacijama kandidata sa stručnim kvalifikacijama koje kao uvjet traže propisi Republike Hrvatske za obavljanje određene regulirane profesije. Ako na temelju te usporedbe ocijeni da kvalifikacije kandidata ne odgovaraju, prethodno donošenju privremenog rješenja, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, poziva kandidata da izabere jednu od sjedećih dopunskih mjera:

- da kandidat obavi provjeru osposobljenosti u profesiji, ili
- da kandidat obavi razdoblje prilagodbe do tri godine.

(2) Nadležno tijelo može od kandidata zahtijevati da obavi razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji ako:

- a) je dužina trajanja osposobljavanja za koje dostavlja dokaz iz članka 13. ovoga Zakona najmanje jednu godinu kraća od one koja se zahtijeva za tu reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj, ili
- b) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća znatno drukčije sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o formalnoj osposobljenosti koji se traži u Republici Hrvatskoj, ili
- c) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadrži jednu ili više aktivnosti regulirane profesije koje ne postoje u toj profesiji u kandidatovoj državi podrijetla, a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se traži u Republici Hrvatskoj i koje obuhvaća znatno drukčije sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti.

(3) Bitno različit sadržaj iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva sadržaj čije poznavanje je bitno za bavljenje profesijom i u odnosu na koje osposobljavanje koje je prošao kandidat pokazuje značajne razlike po pitanju njegova trajanja ili pokrivenih područja od osposobljavanja koje se traži u Republici Hrvatskoj.

(4) Na temelju izbora kandidata iz stavka 1. ovoga članka, dopunska mjera unosi se u privremeno rješenje.

(5) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje razdoblja prilagodbe, nadležno tijelo dužno je u privremenom rješenju istovremeno odrediti i uvjete za njegovo obavljanje s mogućim dodatnim obrazovanjem ili stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem, imenovati osposobljenog stručnjaka za nadzor, te kriterije za ocjenu uspješnosti obavljanja razdoblja prilagodbe.

(6) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje provjere osposobljenosti, nadležno tijelo dužno je, na osnovi usporedbe stručnih kvalifikacija kandidata sa stručnim kvalifikacijama traženih propisima Republike Hrvatske koji nisu obuhvaćeni u kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, u privremenom rješenju, utvrditi predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj.

(7) Kandidat nema pravo izbora između obavljanja razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti u profesiji u slučaju kad bavljenje profesijom zahtijeva precizno poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske i kada je savjetovanje i/ili pomoć vezano uz poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske stalni i bitni

sadržaj obavljanja regulirane profesije te u slučajevima uređenim posebnim propisima koji reguliraju uvjete za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka dopunsku mjeru odredit će privremenim rješenjem nadležno tijelo.

(9) Protiv privremenog rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv privremenog rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 18.

(1) Nadležno tijelo izdaje rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj:

- a) ukoliko na temelju zahtjeva ocijeni da stručne kvalifikacije kandidata odgovaraju stručnim kvalifikacijama koje za obavljanje određene regulirane profesije traže propisi Republike Hrvatske,
- b) kada kandidat nadležnom tijelu podnese dokaz o uspješno obavljenom razdoblju prilagodbe ili provjere osposobljenosti u profesiji na temelju privremenog rješenja iz članka 17. ovoga Zakona.

(2) Rješenjem o priznavanju stručne kvalifikacije kandidatu se u Republici Hrvatskoj omogućava obavljanje regulirane profesije za koju je osposobljen u državi ugovornici EEP-a, pod jednakim uvjetima koji vrijede za državljane Republike Hrvatske.

(3) Protiv rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 19.

Nadležno tijelo dužno je kandidatu u svim fazama postupka davati potrebne informacije i omogućiti uvid u cjelokupnu dokumentaciju.

Članak 20.

(1) Za podneske i upravne radnje obavljene sukladno ovome Zakonu plaća se pristojba sukladno propisima koji uređuju upravne pristojbe, a plaća ju kandidat kod podnošenja podneska.

(2) Visinu naknade za troškove obavljanja razdoblja prilagodbe pod vodstvom osposobljenoga stručnjaka, odnosno visinu naknade za troškove za eventualno dodatno obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u razdoblju prilagodbe te za provjeru osposobljenosti u profesiji kandidata, kao i način plaćanja te raspodjelu naknade, propisuje nadležni ministar, a plaća ju kandidat prije početka obavljanja razdoblja prilagodbe, eventualnog dodatnog obrazovanja ili stručnog usavršavanja i osposobljavanja, odnosno provjere osposobljenosti.

(3) Naknade troškova iz stavka 2. ovoga članka ne smiju biti više od naknada koje su za istu namjenu obavljanja profesije utvrđene za državljane i državljanke Republike Hrvatske te ne smiju prelaziti stvarne troškove postupka.

Članak 21.

(1) Stručne kvalifikacije za liječnike, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, stomatologe, veterinare, farmaceute i arhitekta ne podliježu postupku priznavanja propisanom ovim Zakonom. Dokazima o formalnoj osposobljenosti za navedene profesije, koji su izdani u državama ugovornicama EEP-a, nadležna tijela priznaju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj.

(2) Uvjeti i način provjere ispunjavanja uvjeta za obavljanje reguliranih profesija iz stavka 1. ovoga članka propisuju se posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(3) Ukoliko kandidat ne ispunjava uvjete iz stavka 2. ovoga članka, njegove stručne kvalifikacije podliježu postupku priznavanja sukladno ovome Zakonu.

Članak 22.

(1) Ako je u Republici Hrvatskoj propisano korištenje profesionalnih naziva za neku od reguliranih profesija, kandidati koji su ovlašteni za obavljanje neke regulirane profesije na temelju priznanja stručnih kvalifikacija iz ove glave Zakona, koriste profesionalne nazive koji se za tu reguliranu profesiju koriste u Republici Hrvatskoj kao i odgovarajuće kratice.

(2) Ako je u Republici Hrvatskoj određena profesija regulirana općim aktom strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije, kandidat može koristiti profesionalni naziv koji dodjeljuje ta strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija, kao i odgovarajuću kraticu, ako podnese dokaz da je član tog tijela odnosno organizacije.

Članak 23.

(1) Neovisno o članku 7. i članku 22. ovoga Zakona, kandidat ima pravo koristiti stručni i akademski naziv odnosno akademski stupanj i odgovarajuću kraticu, koje je stekao u državi članici podrijetla na jeziku države članice podrijetla.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo od kandidata može u rješenju iz članka 18. ovoga Zakona zahtijevati da iza naziva iz stavka 1. ovoga članka slijedi naziv i adresa ustanove koja je naziv dodijelila.

(3) U slučaju kada postoji mogućnost da se naziv iz stavka 1. ovoga članka zamijeni za naziv za koji je u Republici Hrvatskoj potrebno dodatno obrazovanje koje kandidat nije stekao u državi članici podrijetla, nadležno tijelo može zahtijevati od kandidata da koristi naziv države članice podrijetla na odgovarajući način koji utvrdi nadležno tijelo rješenjem iz članka 18. ovoga Zakona.

IV. INFORMIRANJE I SURADNJA

Članak 24.

(1) Ministarstvo nadležno za rad određuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka:

- prikuplja sve informacije koje su relevantne za primjenu ovoga Zakona, kao što su informacije o uvjetima pristupa određenoj reguliranoj profesiji,
- brine za jedinstvenu primjenu propisa koji se odnose na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija,
- dostavlja Europskoj komisiji svake dvije godine izvješće koje sadržava podatke o primjeni ovoga Zakona te statistički prikaz donesenih rješenja,
- zastupa Republiku Hrvatsku u koordinacijskoj skupini pri Europskoj komisiji,
- imenuje, saziva i vodi, radi obavljanja svojih zadaća, međuresornu koordinaciju koju sačinjava po jedan predstavnik svakog nadležnog tijela.

(3) Za prikupljanje informacija iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka, osoba iz stavka 1. ovoga članka može zatražiti pomoć kontakt točke iz članka 25. ovoga Zakona.

Članak 25.

(1) Kontakt točka koja je građanima i kontakt točkama ostalih država ugovornica EEP-a dužna pružati potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija sukladno ovome Zakonu, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju regulirane profesije i bavljenje tim profesijama, uključujući i socijalno zakonodavstvo te po potrebi etička pravila, je Nacionalni ENIC/NARIC ured (u daljnjem tekstu: kontakt točka).

(2) Kontakt točka dužna je, u suradnji s nadležnim tijelima Republike Hrvatske te nadležnim tijelima i kontakt točkama ostalih država ugovornica EEP-a, pružati pomoć zainteresiranim osobama da ostvare prava koja proizlaze iz ovoga Zakona te pribaviti informacije o reguliranim profesijama i pristupu tim profesijama u drugim državama ugovornicama EEP-a kao i o razini stručne kvalifikacije koja se zahtijeva za obavljanje određene regulirane profesije u drugoj državi ugovornici EEP-a.

(3) Na zahtjev Europske komisije, kontakt točka dužna je dostaviti obavijest Europskoj komisiji o rezultatima pružene pomoći iz stavka 2. ovoga članka, u roku od 2 mjeseca od dana obraćanja zainteresiranih osoba kontakt točki.

Članak 26.

(1) Kontakt točka iz članka 25. ovoga Zakona vodi bazu podataka koja sadržava:

- popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj s naznakom razine stručne kvalifikacije koja se zahtijeva za obavljanje regulirane profesije i nadležnim tijelom za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije
- podatke o rješenjima u postupku priznavanja,
- podatke o pokrenutim žalbenim postupcima i o upravnim sporovima pokrenutima protiv privremenog rješenja o utvrđivanju dopunske mjere ili rješenja o

priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, kao i o aktima Upravnog suda Republike Hrvatske povodom pokrenutih sporova,

- popis osoba nadležnih tijela zaduženih za davanje potrebnih podataka te popunjavanje baze podataka podacima iz djelokruga nadležnog tijela,
- popis nadležnih strukovnih organizacija ili drugih nadležnih tijela ili organizacija iz članka 16. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) U okviru popisa reguliranih profesija iz stavka 1. alineje 1. ovoga članka, posebno se navode profesije koje imaju posljedice za javno zdravlje i sigurnost, profesije kod kojih kandidat nema pravo izbora između jedne od dopunskih mjera iz članka 7. ovoga Zakona te profesije koje, sukladno posebnim propisima, imaju posebno strukturirano osposobljavanje iz članka 11. podstavka c) točke 2. ovoga Zakona.

(3) Baza podataka iz stavka 1. ovoga članka vodi se u elektronskom obliku. Detaljni sadržaj baze podataka utvrđuje kontakt točka iz članka 25. ovoga Zakona.

(4) Nadležna tijela dužna su odrediti osobu čija zadaća je davati potrebne informacije kontakt točki iz članka 25. ovoga Zakona te popunjavati bazu podataka iz stavka 1. točaka 2.-5. ovoga članka podacima iz djelokruga nadležnog tijela, na način i u postupku koji utvrdi kontakt točka.

(5) Popis iz stavka 1. točke 1. ovoga članka je javan.

Članak 27.

Podaci o kandidatu, dobiveni tijekom postupka provedenog sukladno ovome Zakonu smiju se upotrijebiti samo sukladno propisima kojima se regulira zaštita osobnih podataka.

Članak 28.

Kontakt točka iz članka 25. ovoga Zakona će u suradnji s nadležnim tijelima izdati vodič o općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj, u pisanom i elektronskom obliku na hrvatskom i engleskom jeziku, najkasnije do trenutka pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

Članak 29.

Nadležna tijela savjetuju kandidate koji dolaze u Republiku Hrvatsku vezano uz priznavanje njihovih stručnih kvalifikacija, te pružaju informacije i o drugim uvjetima koje kandidat mora ispunjavati za stjecanje prava na obavljanje određene profesije u Republici Hrvatskoj.

Članak 30.

(1) Kontakt točka iz članka 25. ovoga Zakona i nadležna tijela surađuju s kontakt točkama i nadležnim tijelima država ugovornica EEP-a.

(2) Suradnja iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva razmjenu podataka o mjerama poduzetim protiv kandidata te o drugim bitnim okolnostima od važnosti za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 31.

(1) Visinu naknade troškova i način plaćanja i raspodjele naknade iz članka 20. stavka 2. ovoga Zakona nadležni ministri propisat će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Nadležna tijela dužna su odrediti osobu iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona čija zadaća je davati potrebne informacije kontakt točki iz članka 25. ovoga Zakona te popunjavati bazu podataka iz članka 26. stavka 1. točaka 2.-5. ovoga Zakona, u roku od 8 dana od trenutka pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

(3) Detaljni sadržaj baze podataka te način i postupak popunjavanja baze podataka iz članka 26. ovoga Zakona kontakt točka iz članka 25. ovoga Zakona dužna je propisati svojim općim aktom u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Bazu podataka iz članka 26. ovoga Zakona, sa sadržajem iz točaka 1. i 5., kontakt točka iz članka 25. ovoga Zakona dužna je uspostaviti u roku od 4 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 32.

(1) Postupci priznavanja stručnih kvalifikacija osobama iz članka 2. stavka 1., 2. i 3. ovoga Zakona započet će se provoditi od trenutka pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

(2) Od trenutka pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, na osobe iz članka 2. ovoga Zakona, a koje u Republici Hrvatskoj žele obavljati određenu reguliranu profesiju sukladno bazi podataka iz članka 26. ovoga Zakona, prestaju se primjenjivati odredbe Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 158/03 i 138/06) koje se odnose na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj.

Članak 33.

(1) Ukoliko je postupak priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj, a radi obavljanja određene regulirane profesije sukladno bazi podataka iz članka 26. ovoga Zakona, pokrenut prema odredbama Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija prije pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, zahtjev kandidata za priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije ustupit će se na postupanje nadležnom tijelu iz članka 3. podstavka 11. ovoga Zakona i o tome obavijestiti kandidata, a postupak će se završiti prema odredbama ovoga Zakona.

(2) U slučaju ustupanja zahtjeva kandidata sukladno stavku 1. ovoga članka, kandidat ima pravo na povrat naknade troškova postupka priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija sukladno Zakonu o upravnim pristojbama.

(3) Postupci izdavanja odobrenja za samostalno obavljanje reguliranih profesija započeti prije pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, završit će se prema odredbama posebnih propisa temeljem kojih su započeti.

Članak 34.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim odredbi glave II. ovoga Zakona, članaka 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20. stavka 1., te članaka 22. i 23. ovoga Zakona, koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

OBRAZLOŽENJE ODREDBA PRIJEDLOGA ZAKONA

I. Opće odredbe

Članak 1.-3. propisuju predmet reguliranja Zakona o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, supsidijarnu primjenu propisa o općem upravnom postupku u postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, izuzeće od primjene ovoga Zakona na pomorce, primjenu Zakona na državljane, odnosno državljanke država ugovornica EEP-a, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, zatim na državljane, odnosno državljanke trećih država, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, te na državljane, odnosno državljanke država ugovornica EEP-a i trećih država, koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države ugovornice EEP-a, te značenje pojedinih pojmova koji su u uporabi u ovome Zakonu.

II. Priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi

Članci 4.-10. propisuju priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi, u smislu Direktive 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija.

Ovim člancima uređuje se priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi za kandidate koji su poslovno nastanjeni u državi ugovornici EEP-a prema propisima za bavljenje određenom reguliranom profesijom u toj državi, a koji dolaze u Republiku Hrvatsku kako bi pružali usluge putem obavljanja iste regulirane profesije na privremenoj i povremenoj osnovi.

Propisuje se način postupanja nadležnih tijela prema kandidatu koji želi obavljati usluge na privremenoj i povremenoj osnovi, primjena posebnih propisa iz djelokruga nadležnih tijela na navedene kandidate, kao i oslobođenje od primjene pojedinih uvjeta koji se zahtijevaju za osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i mogućnost privremene registracije kod strukovnih organizacija.

Nadalje, propisuje se način obavještanja nadležnog tijela od strane kandidata kada isti želi pružati usluge u Republici Hrvatskoj na privremenoj i povremenoj osnovi te odgovarajuća dokumentacija.

Propisuje se i uporaba profesionalnog naziva stečenog u državi članici poslovnog nastana pod kojim se usluga obavlja, odnosno naziva nakon završetka formalnog obrazovanja u državi ugovornici EEP-a.

Propisuje se način postupanja nadležnog tijela u slučaju profesija koje imaju posljedice za javno zdravlje i sigurnost, odnosno mogućnost provjere stručnih kvalifikacija kandidata od strane nadležnog tijela prije prvog pružanja usluga u Republici Hrvatskoj, slučajevi u kojima se prethodna provjera može provesti, obavještanje kandidata o ishodu provjere, pružanje mogućnosti kandidatu da dokaže stečeno znanje i kompetencije, te pružanje usluga takvog kandidata pod profesionalnim nazivom u Republici Hrvatskoj. Propisuju se slučajevi kad kandidat gubi mogućnost pružanja usluge i privremene registracije te podatke koje je kandidat dužan dostaviti primatelju usluge na zahtjev nadležnog tijela.

III. Priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan

Članci 11.-13. propisuju razine inozemnih stručnih kvalifikacija, sukladno Direktivi 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih

kvalifikacija, postupanje s dokazom o formalnoj osposobljenosti od strane nadležnog tijela (jednaki tretman kvalifikacija) te opće uvjete za pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom u svrhu uspostavljanja poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

Članci 14.-21. propisuju postupovne odredbe o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj: način pokretanja postupka priznavanja (zahtjevom kandidata), zadaće tijela nadležnih za postupak priznavanja, dokumentaciju koja se prilaže uz zahtjev za priznavanje (dokaze), mogućnost provjere autentičnosti dokaza koji se prilažu uz zahtjev za priznavanje te provjere podrijetla dokaza, donošenje rješenja o priznavanju, rokove u postupku priznavanja, prethodno mišljenje nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije u slučaju kad postupak provodi nadležno ministarstvo, slučajeve kad nadležno tijelo donosi privremeno rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije, pravo izbora kandidata između dvije od dopunskih mjera koje mora obaviti radi konačnog odlučivanja o njegovu zahtjevu za priznavanje (izbor između razdoblja prilagodbe ili provjere osposobljenosti u profesiji), slučajeve kad kandidat nema pravo izbora između jedne od dopunskih mjera koju u tom slučaju utvrđuje nadležno tijelo u privremenom rješenju, pravne lijekove u postupku priznavanja inozemne stručne kvalifikacije, plaćanje pristojbe u postupku priznavanja, način određivanja i plaćanja naknade te određivanja visine troškova postupka priznavanja.

Nadalje, propisano je da se uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija za obavljanje određene regulirane profesije u svrhu poslovnog nastana, kao i uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj ili povremenoj osnovi propisuju posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja. Ostavljena je mogućnost da se posebnim zakonom ili podzakonskim aktom iz djelokruga nadležnih ministarstava, odnosno općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja, propišu dodatni uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija te način ispunjavanja tih uvjeta za državljane, odnosno državljanke država ugovornica EEP-a i trećih država, koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države ugovornice EEP-a.

Također, sukladno Direktivi 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija, propisano je da stručne kvalifikacije za liječnike, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, stomatologe, veterinare, farmaceute i arhitekta ne podliježu postupku priznavanja propisanom ovim Zakonom, osim u slučaju kad kandidat ne ispunjava uvjete utvrđene posebnim propisima (supsidijarna primjena ovoga Zakona), da se uvjeti i način provjere ispunjavanja uvjeta za obavljanje navedenih reguliranih profesija propisuju zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva, odnosno općim aktima koje donose ovlaštena tijela na temelju zakonskog ovlaštenja.

Propisano je da će se regulirane profesije kod kojih je za priznavanje određene stručne kvalifikacije dovoljno stručno iskustvo koje pokazuje opće, poslovno ili stručno znanje i sposobnosti propisati posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

Članci 22.-23. propisuju korištenje profesionalnih naziva i odgovarajućih kratica koji se za određenu reguliranu profesiju koriste u Republici Hrvatskoj od strane kandidata koji su ovlašteni za obavljanje neke regulirane profesije na temelju priznanja stručnih kvalifikacija, te mogućnost korištenja profesionalnog naziva i odgovarajućih kratica koje dodjeljuje strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija u slučaju kad je u Republici Hrvatskoj određena profesija regulirana općim aktom takve organizacija ili tijela.

Također, propisuje se pravo kandidata da koristi stručni i akademski naziv odnosno akademski stupanj i odgovarajuću kraticu koje je stekao u državi članici podrijetla na jeziku

države članice podrijetla, osim u slučaju kad postoji mogućnost da se takav naziv zamijeni s nekim od naziva u Republici Hrvatskoj za koji je potrebno dodatno obrazovanje koje kandidat nije stekao u državi članici podrijetla, a u kojem slučaju će nadležno tijelo rješenjem utvrditi na koji način će kandidat koristiti naziv stečen u državi članici podrijetla.

IV. Informiranje i suradnja

Članci 24.-25. propisuju da ministarstvo nadležno za rad imenuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, njegove zadaće, odredbu o tijelu koje će obavljati poslove kontakt točke (ENIC/NARIC ured) i zadaćama kontakt točke.

Članci 26.-27. sadrže odredbe o bazi podataka koju vodi kontakt točka, sadržaju i načinu vođenja baze podataka, o dužnosti nadležnih tijela da odrede osobu koja će kontakt točki davati potrebne informacije i popunjavati bazu podataka podacima iz djelokruga nadležnih tijela te o načinu postupanja s podacima kandidata dobivenih tijekom postupka priznavanja.

Članci 28.-30. sadrže odredbe o načinu informiranja zainteresiranih osoba o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj

V. Prijelazne i završne odredbe

Člankom 31. utvrđuju se rokovi za propisivanje visine naknade troškova za obavljanje razdoblja prilagodbe, eventualno dodatno obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u razdoblju prilagodbe, troškova za provjeru osposobljenosti u profesiji kandidata te način plaćanja i raspodjele naknade troškova za podneske i upravne radnje obavljene sukladno ovome Zakonu. Nadalje, navedenom odredbom utvrđuje se rok u kojem su nadležna tijela dužna odrediti osobu čija zadaća je davanje potrebnih informacija kontakt točki i popunjavanje baze podataka, rok za uspostavljanje baze podataka i donošenje akta kojim će se odrediti detaljan sadržaj i način popunjavanja baze podataka.

Člankom 32. utvrđeno je da će se postupci priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno ovom Zakonu započeti provoditi od trenutka pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, te trenutak od kada se prestaju primjenjivati odredbe Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 158/03 i 138/06) koje se odnose na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj.

Člankom 33. predviđeno je ustupanje zahtjeva kandidata za priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije nadležnom tijelu i završetak postupka prema odredbama ovoga Zakona ukoliko je postupak za priznavanje pokrenut prije pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije te pravo kandidata na povrat naknade troškova postupka priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija sukladno odredbama zakona kojim se reguliraju upravne pristojbe. Također, navedenom odredbom utvrđeno je da će se postupci izdavanja odobrenja za samostalno obavljanje reguliranih profesija započeti prije pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije završiti prema odredbama posebnih propisa temeljem kojih su započeti.

Članak 34. propisuje stupanje na snagu Zakona, osim odredbi koji se odnose na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi

te pojedinih odredbi kojima se regulira priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu poslovnog nastana i odredbi koje se odnose na postupak priznavanja.